

dario mačešić

ORACLE DELPHI

Sedamdesetih godina audiofilskom scenom palio je i žario britanski Linn Sondek LP12. U to vrijeme u Kanadi, jedna zaista svestrana osoba (glazbenik, distributer audio uređaja, predavač filozofije na sveučilištu Sherbrooke nedaleko Montreala), imenom Marcel Riendeau, bavila se mišlju o izradi uređaja koji bi nadmašio Linnu. Uz pomoć svoga brata Jacquesa, koji je tada bio Caterpillarov inženjer, u tome je, uglavnom, i uspio. Braća Riendeau su od početka ispravno uočila bit problema reprodukcije glazbe pomoću gramofona, a to je da svaka, pa i najsitnija vibracija može prouzročiti gubitak informacija urezanih u vinil. To mogu uzrokovati vanjske vibracije koje nastaju zbog gibanja membrana zvučnika, ljudskih koraka, prometa na cesti, itd. ili podjednako važnih unutrašnjih vibracija nastalih radom motora, okretanjem tanjura i osovine, gibanjem ovjesa, vibracijom ploče po čijoj površini klizi zvučnica, itd. Dakle, jednostavno rečeno, brazde po kojima putuje igla trebalo bi potpuno izolirati od bilo kakvih vibracija. No, lako je reći...

...a koji puta i učiniti, barem kad je Oracle u pitanju. U rješavanju tog izazova braća Riendeau su vrlo brzo shvatili da se bilo koja masa na gramofonu ponaša kao usklađivač energije (u elektronici analogon bi bio kondenzator), a ne kao potrošač (otpornik), stoga im se nametnuo čitav niz logičnih rješenja koja su konstruktori do tada "previđali". U prvom redu, Delphi nema kućišta koje bi se moglo ponašati i kao "antena" za vibracije inducirane zvučnim valovima. Nadalje, i površina i masa subšasije izrađene iz legure aluminija i magnezija minimalizirana je, a osim toga, napravljena je od četiri sloja te legure međusobno povezanih specijalnim ljepilom u "sendvič", pa je time subšasija još dodatno ukrućena i umrtvljena. Tanjur

je izrađen od istovrsne legure i vrlo je čvrst i "masivan", no posjeduje masu od samo 4 kg. Na gornju stranu tanjura na koju naliježe gramofonska ploča nanesen je sloj polimera sličnog po mehaničkim svojstvima vinilu koji, zapravo, predstavlja *mat*. *Mat* je konkavnog oblika, podupirući i ravnajući tako ploču, pritegnutu *clampom*, po cijeloj njezinoj površini. Kad smo već kod *clampa*, spomenimo jednu zanimljivost - upravo je Oracle tvrtka koja ga je izmislila i patentirala.

Naglasili smo da i motor proizvodi vibracije i stoga je njegova kvaliteta presudna. Motor korišten u Delphiju izrađuje se specijalno za Oracle u Njemačkoj, koristi izmjeničnu struju niskog napona, a pokreće tanjur pomoću remena. Osovina tanjura igra krucijalnu ulogu u radu gramofona, odnosno mora osigurati nježnu i konzistentnu rotaciju tanjura, što znači da je, ukoliko se ne dizajnira i izradi pravilno, podložna trošenju ili/i "glavinjanju". U Oracleu su vrh osovine obložili tungsten-karbidom i tako je učinili "vječnim". Osovina je uronjena u kupku od molibden-disulfidnog ulja koje osigurava godine pouzdanog rada.

Nadalje, Delphijeva subšasija elastično je ovješena u tri točke smještene u vrhove "tornjeva" tako da tanjur zajedno sa ručicom "lebdi" ISPOD točke ovjesa sistema šasija/subšasija. To je bitno unaprjeđenje u odnosu na Wilchurovo rješenje subšasije AR gramofona i svih njegovih mnogobrojnih izvedenica (Thorens, Linn) i ono što Oracle daje fenomenalnu izolaciju igle u brazdi od vanjskih vibracija i potresanja, a Oracle je još uvijek jedan od "najboljih" gramofona za plivajuće parkete u starijim zgradama. Dodatno, svaki od "tornjeva" sadrži iznutra dvanaest različitih mehaničkih filtara, a najbitniji, iako ni ostale ne treba

zanemariti, sačinjavaju opruge zvonastog oblika različitih napetosti, označenih različitim bojama, od kojih svaka pripada točno određenom tornju, a svaka kombinacija određenoj težini ručice. Sve to sa svrhom što veće "asimetrizacije" dizajna i smanjenja rezonantnih vibracija ukupnog sistema šasija/subšasija. Vlastita rezonantna frekvencija sistema podešena je na otprilike 2 Hz, što se smatra optimalnim jer ta frekvencija mora biti ispod rezonantne frekvencije sistema ručka/zvučnica kako bi na taj način bio spriječen prodror vanjskih vibracija u ručku.

GLAZBA

Svojevrsni zaštitni znak svakog sjajnog gramofona je nekolorirana i precizna prezentacija donjih oktava, a Delphi Mk V konzistentno prikazuje baš takvu neutralnu sliku nižih registara, iako ne i najniže oktave. Muški vokali su bez koloracija, gornji bas violončela i kontrabasa nije naglašen i nema uobičajenu "lelujavost". Visokotonsko područje, a pogotovo najvažnije srednjetonosko područje je egzemplarno. Delphi je u potpunosti sposoban isklesati izuzetno opipljivu zvučnu sliku. Obrisi glazbenika su čvrsto fokusirani i stabilni u prostranoj trodimenzionalnoj zvučnoj slici. Delphi odlikuje neutralnost, te impresija brzine koja u kombinaciji s neviđenom dozom kontrole i jasnoće daje veliku životnost reprodukciji same glazbe.

Želite li jedan od najboljih gramofona, Delphi je možda za vas, želite li jedan od najljepših gramofona na svijetu, Delphi je gotovo sigurno za vas. Izrađen je poput nekog vrhunskog Rolexa, a svojim prekrasnim izgledom istinsko uživanje u glazbi učinit će još većim zadovoljstvom.